

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.X.2006
K(2006)4914 wersja ostateczna

**Dotyczy: Pomocy państwa nr N 586/2006 - Polska
Pomoc na ratowanie Przedsiębiorstwa Spedycji Międzynarodowej C.
Hartwig Warszawa S.A.**

Szanowna Pani,

I. PROCEDURA

1. Zgodnie z art. 88 ust. 3 traktatu WE władze polskie notyfikowały Komisji wyżej wymieniony środek pomocowy pismem wysłanym ze Stałego Przedstawicielstwa przy Unii Europejskiej w dniu 01.09.06 r., zarejestrowanym w Komisji w dniu 01.09.06 r.

II. SYTUACJA PRZEDSIĘBIORSTWA SPEDYCJI MIĘDZYNARODOWEJ C. HARWIG WARSZAWA S.A.

2. Przedsiębiorstwo Spedycji Międzynarodowej C. Hartwig Warszawa S.A. (dalej zwane "C. Hartwig") jest spółką akcyjną z siedzibą w Warszawie. Przedsiębiorstwo nie jest częścią większej grupy biznesowej.
3. C. Hartwig zostało założone jako spółka akcyjna w 1858 r. W 1970 r. biura regionalne przedsiębiorstwa (między innymi w Bydgoszczy, Gdyni, Katowicach i Warszawie) przekształcono w przedsiębiorstwa państwowe. Biuro regionalne w Warszawie przekształcono w Przedsiębiorstwo Spedycji Międzynarodowej "C. Hartwig – Warszawa" Przedsiębiorstwo Państwowe. W 1998 r. zostało przekształcone w procesie komercjalizacji w państwową spółkę akcyjną.

Jej Ekszelencja
Pani Anna FOTYGA
Minister Spraw Zagranicznych
Al. Szucha 23
PL-00 - 580 Warszawa

Na podstawie art. 3 ust. 4 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw¹ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) 364/2004² przedsiębiorstwa nie można uznać za MŚP jeśli 25 % lub więcej kapitału lub praw głosu jest kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio, łącznie lub osobno, przez jedną lub więcej jednostek publicznych. Dlatego też, ze względu na to że C.Hartwig jest przedsiębiorstwem państwowym, nie można go uznać za MŚP w rozumieniu wymienionego rozporządzenia.

4. Kapitał założycielski przedsiębiorstwa wynosi 45 000 000 PLN. W dniu 31 grudnia 2005 r. kapitał własny spółki wynosił 20 150 365,07 PLN, co oznacza, że straciła ona ponad połowę kapitału założycielskiego. 25% kapitału założycielskiego utracono w poprzednich 12 miesiącach, jako że kapitał własny spółki w dniu 31 grudnia 2004 r. wynosił 48 007 539,87 PLN.
5. Działalność C.Hartwig obejmuje: działalność transportu lądowego (kod rodzaju działalności wg NACE I06321), składowanie i magazynowanie (kod NACE I06312), działalność innych podmiotów transportowych (kod NACE I0634).
6. Polskie władze poinformowały, że chociaż siedziba przedsiębiorstwa znajduje się w Warszawie, prowadzi ono działalność poprzez szereg oddziałów terenowych usytuowanych w wielu miastach w Polsce. Udział C.Hartwig w rynku krajowym wynosi 0,91%, a w europejskim 0,006%.
7. W dniu 24 lutego 2006 r. władze polskie powiadomiły Komisję o zamiarze udzielenia pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa C.Hartwig Katowice S.A. (N 133/06). W odniesieniu do tego powiadomienia Komisja podjęła pozytywną decyzję w dniu 21 czerwca 2006 r. Komisja odnotowuje fakt, że C.Hartwig Katowice S.A., dla którego pomoc została już zatwierdzona i Hartwig Warszawa S.A., dla którego pomoc jest przedmiotem oceny w niniejszej decyzji, nie należą do tej samej większej grupy biznesowej i działają całkowicie osobno.

III. NOTYFIKOWANY ŚRODEK

8. Pomoc zostanie udzielona jako pomoc indywidualna w postaci pożyczki w wysokości 5 000 000 PLN w celu zapewnienia finansowego wsparcia wymienionemu przedsiębiorstwu do czasu opracowania planu restrukturyzacji. Krajową podstawą prawną jest Ustawa o komercjalizacji i prywatyzacji z dnia 30 sierpnia 1996 r. (art. 56 ust. 1 pkt 2 oraz art. 56 ust. 5).
9. Pożyczka zostanie przyznana przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A., (zwaną dalej ARP) w ramach Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców (zwanego dalej FRP), który jest funduszem publicznym.
10. ARP jest spółką stanowiącą wyłączną własność państwa i wszystkie jej akcje należą do polskiego Skarbu Państwa. Jej działalność polega na świadczeniu pomocy finansowej i technicznej na rzecz restrukturyzowanych przedsiębiorstw (innych niż

¹ Dz.U. L 10 z 13.1.2001 r.

² Dz.U. L 63 z 28.2.2004 r.

małe i średnie przedsiębiorstwa). Na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy Skarb Państwa jest reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 2 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji 15% dochodów z prywatyzacji co roku przeznaczają się na konto FRP. Środki te są przeznaczone na udzielanie pomocy publicznej na ratowanie i na restrukturyzację przedsiębiorców innych niż przedsiębiorcy mali i średni w rozumieniu Załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004.

11. Udzielenie pożyczki na ratowanie przedsiębiorstwa pozwoli na kontynuowanie działalności gospodarczej jego oddziałów znajdujących się w różnych miastach w Polsce, również w tych w których stopa bezrobocia przekracza średnią stopę dla Polski (Braniewo – 39,1%, Borohusk – 21%, Chełm – 21,8%, Hrubieszów – 19, 5%, Zamość – 18, 4 %, Medyka – 21, 8 %, Korczowa – 21%, Słubice – 26, 4%). Pomoc pozwoli utrzymać zatrudnienie dla około 330 osób przed opracowaniem planu restrukturyzacji. Ponieważ większość zatrudnionych w przedsiębiorstwie pracowników przekroczyła wiek 50 lat trudno byłoby im znaleźć nowe zatrudnienie, jeśli przedsiębiorstwo musiałoby ograniczyć liczbę pracowników ze względu na trudności finansowe.

Pożyczka

12. ARP S.A. udzieli pożyczki krótkoterminowej w celu wsparcia finansowego przedsiębiorstwa zanim zostanie opracowany plan restrukturyzacji.
13. C.Hartwig będzie płacić roczne odsetki w wysokości 5,56 %, co odpowiada stopie referencyjnej ustalonej przez Komisję dla Polski od dnia 1 stycznia 2006 r. Odsetki z tytułu pożyczki powinny być uiszczane do końca każdego miesiąca po udzieleniu pożyczki. Zgodnie z projektem umowy o pożyczce, która zostanie zawarta pomiędzy ARP S.A i C.Hartwig pożyczka zostanie zwrócona w terminie 6 miesięcy od jej wypłacenia.
14. Ponadto zwrot pożyczki łącznie z należnymi odsetkami i pozostałymi pokrewnymi zobowiązaniami jest zabezpieczony:
 - 1) hipoteką zwykłą w kwocie 5 000 000 PLN na nieruchomości należącej do spółki, położonej w Słubicach, zarejestrowanej pod nr 3820 w wydziale ksiąg wieczystych Sądu Okręgowego w Słubicach,
 - 2) hipoteką kaucyjną w kwocie 2 500 000 PLN, na wyżej wymienionej nieruchomości,
 - 3) oświadczeniem, że przedsiębiorstwo podda się egzekucji w trybie art.777 § 1 ust. 5 kodeksu postępowania cywilnego, co do zwrotu pełnej kwoty kapitału pożyczki, odsetek z tytułu pożyczki, odsetek za zwłokę i pozostałych kosztów poniesionych przez pożyczkodawcę w związku z pożyczką, do łącznej kwoty 7 500 000 PLN,
 - 4) prawidłowo opłaconym wekslem własnym in blanco.
15. Wysokość udzielanej pożyczki oraz zakres udzielanej pomocy, biorąc pod uwagę fakt, że C.Hartwig nie otrzymałby pożyczki na zasadach rynkowych, mieści się w kwocie wyliczonej przy pomocy wzoru służącego do obliczania maksymalnej kwoty pomocy

w celu ratowania przedsiębiorstwa, która może być przyznana w ramach procedury uproszczonej, podanego w Załączniku do Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U C 244 z 1.10.2004 r.)

EBIT t + amortyzacja t + (kapitał obrotowy t – kapitał obrotowy t-1)

2

$$= \{-27\,403\,315,22 + 2\,115\,500,07 + (-25\,113\,542,54 - (-4\,950\,449,36))\} : 2 =$$
$$-22\,725\,454,16$$

(gdzie w niniejszym przypadku: „t” oznacza rok 2005, „t-1” oznacza rok 2004, a EBIT w 2005 r. równa się -27 403 315,22 PLN, amortyzacja w 2005 r. wynosi 2 115 500,07 PLN, kapitał obrotowy w 2005 r. wynosił -25 113 542,54 PLN, a w 2004 r. kapitał obrotowy wynosił -4 950 449,36 PLN).

16. Zatem zgodnie z wzorem dopuszczalna kwota pomocy wynosi 22 725 454, 16 PLN. Ponieważ planowana pożyczka wynosi 5 000 000 PLN, kwota pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa, która ma zostać przyznana C.Hartwig jest znacznie niższa od kwoty otrzymanej z wyliczenia z powyższego wzoru.
17. Polskie władze zobowiązały się przesłać Komisji w ciągu sześciu miesięcy od uzyskania zgody na omawiany środek plan restrukturyzacji dla C.Hartwig lub dowód spłaty pożyczki.

IV. OCENA POMOCY

Istnienie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE

18. Jak stanowi art. 87 ust. 1 traktatu WE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
19. Pojęcie pomocy państwa ma zastosowanie w odniesieniu do każdej korzyści przyznanej bezpośrednio lub pośrednio, finansowanej ze środków państwowych, przyznanej przez samo państwo lub przez dowolny organ pośredniczący, działający na podstawie nadanych mu uprawnień.
20. Po pierwsze, środek musi posiadać cechy umożliwiające uznanie go za korzyść dla przedsiębiorstwa beneficjenta. Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że aby środek mógł być uznany za korzyść przeniesioną na przedsiębiorstwo beneficjenta, musi zachodzić „prawdopodobieństwo, że pośrednio lub bezpośrednio sprzyja on niektórym przedsiębiorstwom lub stanowi korzyść ekonomiczną, która nie zostałaby uzyskana w normalnych warunkach rynkowych”³.

³ ETS C-280/00 z dnia 24 lipca 2003 r., *Altmark Trans GmbH przeciwko Regierungspräsidium Magdeburg*, nr 84; ETS C-39/94 z, *SFEI i inni*, nr. 60; C-342/96, *Hiszpania przeciwko Komisji*, nr 41.

21. Ze względu na fakt, że C Hartwig przeżywa trudności, Komisja uważa, że mało prawdopodobne byłoby udzielenie spółce pożyczki przez jakikolwiek bank komercyjny. Notyfikowany środek przenosi więc korzyść na spółkę C.Hartwig w takim sensie, że spółka ta uzyskuje pożyczkę, której nie byłaby w stanie otrzymać na rynku kapitałowym.
22. Ponadto w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, „aby korzyści można było zakwalifikować jako pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, muszą one być przyznane bezpośrednio lub pośrednio przy użyciu zasobów państwowych, a po drugie, muszą być przypisywalne państwu”⁴. Po pierwsze Komisja stwierdza, że dochód FRP przeznaczony jako pomoc na ratowanie przedsiębiorstw w omawianym przypadku pochodzi z prywatyzacji i jest przekazany na konto FRP, funduszu publicznego. Zatem interwencja finansowa FRP zostaje dokonana z zasobów państwowych w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE. Po wtóre w celu zakwalifikowania jako pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, środek musi dodatkowo być przypisywalny państwu. W ocenie ETS, przypisywalność środka państwu należy weryfikować, m.in., uwzględniając „zaangażowanie władz publicznych w przyjęcie środka lub znikome prawdopodobieństwo braku ich zaangażowania”. Zgodnie z ustawodawstwem polskim pomoc w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw przyznawana jest przez ARP ze środków FRP na podstawie decyzji podejmowanej przez jej organy statutowe. Z uwagi na to, że ARP stanowi wyłączną własność Ministerstwa Skarbu Państwa, proces podejmowania decyzji przez ARP należy uznać za przypisywalny temu ministerstwu. Zatem przyznanie przedsiębiorstwu C.Hartwig pożyczki na sumę 5 000 000 PLN decyzją władz polskich należy uznać za pomoc państwa.
23. W celu zakwalifikowania pomocy jako pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, musi ponadto zachodzić prawdopodobieństwo, że środek wpłynie na handel między państwami członkowskimi i zakłóci konkurencję lub grozi jej zakłóceniem.
24. Władze polskie przekazały informację, że udział C.Hartwig w europejskim rynku usług wynosi zaledwie 0,006%, natomiast w krajowym rynku usług 0,91%.
25. Komisja przywołuje jednak orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Altmark*⁵:

*Nieemożliwe jest, aby dotacja publiczna przyznana przedsiębiorstwu, które świadczy jedynie lokalne lub regionalne usługi transportowe i nie świadczy żadnych usług transportowych poza swoim krajem pochodzenia, pozostawała bez wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi*⁶.

W przypadku, gdy państwo członkowskie przyznaje publiczną dotację dowolnemu przedsiębiorstwu, podaż usług transportowych może z tego powodu zostać utrzymana na dotychczasowym poziomie lub być zwiększona i w efekcie przedsiębiorstwa posiadające siedzibę/ zarejestrowane w innych państwach członkowskich mają mniejsze szanse na rynku w danym państwie członkowskim (zob. w tym kontekście Sprawa 102/87 Francja przeciwko Komisji [1988] Zb.Orz. 4067, pkt 19, Sprawa C-

⁴ ETS C-482/99 z dnia 16 maja 2002 r., *Republika Francuska przeciwko Komisji*, nr 24.

⁵ ETS C-280/00 z dnia 24 lipca 2003 r., *Altmark Trans GmbH przeciwko Regierungspräsidium Magdeburg*, nr 82.

⁶ ETS C-280/00 z dnia 24 lipca 2003 r., *Altmark Trans GmbH przeciwko Regierungspräsidium Magdeburg*, nr 77 i następane.

305/89 *Włochy przeciwko Komisji* [1991] *Zb.Orz. I-1603*, pkt 26, oraz *Hiszpania przeciwko Komisji*, pkt 40).

W niniejszej sprawie, stanowisko to nie ma jedynie charakteru hipotetycznego, ponieważ – jak wynika w szczególności z uwag Komisji – od 1995 r. kilka państw członkowskich zaczęło otwierać niektóre rynki transportowe dla konkurencji ze strony przedsiębiorstw posiadających siedzibę/ zarejestrowanych w innych państwach członkowskich, tak więc szereg przedsiębiorstw oferuje już swoje usługi w zakresie transportu miejskiego, podmiejskiego czy regionalnego w państwach członkowskich innych, niż ich kraj pochodzenia.

*Wreszcie, zgodnie z orzecznictwem Trybunału, nie istnieje próg czy udział procentowy, poniżej którego można uznać, że handel pomiędzy państwami członkowskimi nie został zakłócony. Stosunkowo mała kwota pomocy lub stosunkowo mała wielkość przedsiębiorstwa, które daną pomoc otrzymuje, nie wykluczają same przez się możliwości oddziaływania na handel pomiędzy państwami członkowskimi (zob. *Tubemeuse*, pkt 43, oraz *Hiszpania przeciwko Komisji*, pkt 42).*

Dlatego też drugi warunek dotyczący zastosowania art. 92 ust. 1 traktatu, a mianowicie, że pomoc musi być w stanie wpływać na handel pomiędzy państwami członkowskimi, nie zależy od lokalnego czy regionalnego charakteru świadczonych usług transportowych lub od skali przedmiotowej działalności.

26. W niniejszym przypadku władze polskie nie wykazały, że rynek świadczenia usług transportowych w Polsce jest rynkiem zamkniętym. Ponadto, jak stwierdzono w powiadomieniu, przedsiębiorstwo prowadzi również działalność poza granicami Polski.
27. Komisja stwierdza zatem, że C.Hartwig może konkurować z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich. Fakt, że udział przedsiębiorstwa w rynku europejskim jest bardzo mały nie wyklucza możliwości, że pomoc może wpływać na handel i zakłócać konkurencję pomiędzy państwami członkowskimi. Ponadto ponieważ pożyczka wzmacnia pozycję C.Hartwig, może zatem powstrzymać lub uniemożliwić innym przedsiębiorstwom wejście na polski rynek. Komisja uznaje zatem, że omawiany środek może zakłócić lub grozić zakłóceniem konkurencji i wpływać na wymianę handlową Wspólnoty.
28. Komisja doszła zatem do wniosku, że pożyczka, która ma zostać udzielona przez władze polskie może być uznana za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

Podstawa prawna oceny

29. Konieczne jest zatem zbadanie tego środka w świetle art. 87 ust. 3 lit. a) i lit. c) traktatu WE, na podstawie którego dopuszczalne byłyby wyłączenia od ogólnej zasady niezgodności określonej w art. 87 ust. 1.
30. Jedynie wyłączenie przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c) może mieć zastosowanie. Artykuł 87 ust. 3 lit. c) stanowi, że może być wydana zgoda na pomoc państwa w przypadku, gdy jest ona przyznawana w celu ułatwienia rozwoju niektórych sektorów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

31. W tym względzie, mającymi zastosowanie wspólnotowymi ramami dla podejmowania decyzji w kwestii zgodności są „Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁷” z 2004 r. (dalej zwane „wytycznymi”).

Kwalifikowanie pomocy jako pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa

32. Punkt 9 wytycznych stanowi, że *„Komisja uważa przedsiębiorstwo za zagrożone, jeżeli ani przy pomocy środków własnych, ani środków, które mogłyby uzyskać od właścicieli/akcjonariuszy lub wierzycieli, nie jest ono w stanie zapobiec stratom, które bez zewnętrznej interwencji władz publicznych prawie na pewno doprowadzą do przedsiębiorstwo do zniknięcia z rynku w perspektywie krótko- lub średnioterminowej”*.
33. Dalej w wytycznych znajduje się wyjaśnienie, że *„z zasady i niezależnie od wielkości przedsiębiorstwa, jest ono w szczególności uznane za zagrożone w następujących okolicznościach: a) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli ponad połowa jej kapitału założycielskiego została utracona, w tym jedna czwarta w okresie ostatnich 12 miesięcy”*.
34. Komisja stwierdza, że C.Hartwig. jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, która straciła *znaczną* część kapitału założycielskiego w 2005 r. Kapitał założycielski przedsiębiorstwa wynosi 45 000 000 PLN. W dniu 31 grudnia 2005 r. kapitał własny spółki wynosił 20 150 365,07 PLN, co oznacza, że straciła ona ponad połowę kapitału założycielskiego. 25% kapitału założycielskiego utracono w poprzednich 12 miesiącach, jako że kapitał własny spółki w dniu 31 grudnia 2004 r. wynosił 48 007 539,87 PLN.
35. *Komisja* uznaje zatem C.Hartwig za przedsiębiorstwo zagrożone w rozumieniu wytycznych.

Dopuszczalność pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa

36. *Wytyczne*⁸ określają szereg warunków, od których zależy przyznanie pomocy w celu ratowania przedsiębiorstwa. Dlatego Komisja musi upewnić się, czy w niniejszym przypadku warunki te zostały spełnione.
37. Po pierwsze, *„pomoc w celu ratowania musi polegać na wsparciu płynności finansowej w postaci gwarancji kredytowych lub pożyczek; w obu przypadkach, pożyczka musi zostać przyznana przy zastosowaniu stopy procentowej co najmniej porównywalnej do stóp procentowych stosowanych przy pożyczkach dla przedsiębiorstw w dobrej sytuacji finansowej, w szczególności zgodnie ze stawkami referencyjnymi przyjętymi przez Komisję; każda pożyczka musi zostać zwrócona i każda gwarancja musi się zamknąć w okresie nie dłuższym niż sześć miesięcy po wypłacie przedsiębiorstwu pierwszej raty”*.
38. W omawianym przypadku pomoc ma formę pożyczki udzielanej przez FRP. Roczna stopa oprocentowania tej pożyczki będzie wynosić 5,56 %, co odpowiada stopie referencyjnej ustalonej przez Komisję dla Polski od dnia 1 stycznia 2006 r. Zgodnie z

7 Dz.U. C 244 z 1.10.2004, Stosuje się w odniesieniu do środków notyfikowanych począwszy od dnia 10 października 2004 r. (pkt 102)

8 Punkt 25 wytycznych.

umową pożyczkową pożyczkę należy spłacić w ciągu sześciu miesięcy od przekazania jej na konto spółki C.Hartwig. Pierwszy warunek został zatem spełniony.

39. Po drugie, *„pożyczka musi być uzasadniona poważnymi trudnościami społecznymi i nie może powodować skutków ubocznych wpływających na pozostałe państwa członkowskie”*. Udzielenie pożyczki na ratowanie przedsiębiorstwa pozwoli na kontynuowanie działalności *gospodarczej* jego oddziałów znajdujących się w różnych miastach w Polsce, również w tych w których stopa bezrobocia przekracza średnią stopę bezrobocia dla Polski (Braniewo – 39,1%, Borohusk – 21%, Chełm – 21,8%, Hrubieszów – 19, 5%, Zamość – 18, 4 %, Medyka – 21, 8 %, Korczowa – 21%, Słubice – 26, 4%). Pomoc pozwoli utrzymać zatrudnienie dla około 330 osób przed opracowaniem planu restrukturyzacji. Ponieważ większość zatrudnionych w przedsiębiorstwie pracowników przekroczyła wiek 50 lat trudno byłoby im znaleźć nowe zatrudnienie, jeśli przedsiębiorstwo musiałoby ograniczyć liczbę pracowników ze względu na trudności finansowe.
40. Ponadto stwierdzono, że udział działalności C.Hartwig w europejskim rynku wynosi zaledwie 0,006%, natomiast w polskim rynku wynosi 0,91%. Wysokość pożyczki, a co za tym idzie zakres udzielanej pomocy biorąc pod uwagę fakt, że C.Hartwig nie otrzymałby pożyczki komercyjnej, plasuje się znacznie poniżej maksymalnej kwoty pomocy wyliczonej za pomocą wzoru do obliczania maksymalnej pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa. Komisja uznaje zatem, że środek ten nie będzie powodować niepożądanych skutków ubocznych wpływających na pozostałe państwa członkowskie i uznaje środek za uzasadniony ze względu na poważne trudności społeczne.
41. Po trzecie, pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa musi *„zawierać plan restrukturyzacji lub plan likwidacji, lub dowód, że pożyczka została całkowicie zwrócona i/lub gwarancja zamknięta, w postaci notyfikacji przekazanej Komisji przez przedsiębiorstwo za pośrednictwem danego państwa członkowskiego, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy od wydania zezwolenia na zastosowanie środka pomocy w celu ratowania”*.
42. W omawianym przypadku warunek ten został spełniony, ponieważ w notyfikacji środka władze polskie zobowiązały się przesłać plan restrukturyzacji lub likwidacji w terminie sześciu miesięcy od udzielenia zgody na pomoc w ratowaniu przedsiębiorstwa C.Hartwig.
43. Po czwarte, *„pomoc musi być ograniczona do kwoty potrzebnej, aby utrzymać działalność przedsiębiorstwa w okresie, w którym pomoc jest dozwolona. Taka kwota może zawierać pomoc na pilne środki strukturalne, pod pewnymi warunkami. Wytyczne stanowią, że niezbędna kwota powinna być obliczona na podstawie potrzeb płynności przedsiębiorstwa wynikających ze strat”*.
44. Władze polskie poinformowały, że kwota pożyczki wynosi 5 000 000 PLN. Jest zatem oczywiste, że kwota pomocy jest znacznie niższa niż maksymalna kwota pomocy (22 725 454, 16 PLN) wyliczona z wzoru na obliczanie maksymalnej kwoty pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa, która kwalifikuje się do zastosowania procedury *uproszczonej*, określonej w Załączniku do wytycznych. Komisja stwierdza zatem, że wysokość pomocy jest obliczona w oparciu o potrzeby płynności finansowej przedsiębiorstwa.

45. Wreszcie, pomoc musi spełniać warunek określany jako „*pierwszy i ostatni raz*”. Punkt 72 wytycznych stanowi, że „*Pomoc w celu ratowania jest jednorazową operacją zasadniczo przeznaczoną na utrzymanie działania przedsiębiorstwa w określonym czasie, w którym oceniona zostanie jego przyszłość. Nie powinno być możliwym wielokrotne przyznawanie pomocy w celu ratowania, co utrzymywałoby status quo, odsunęło tylko nieuniknione konsekwencje, a w tym czasie przerzuciło problemy gospodarcze i społeczne na innych, bardziej efektywnych producentów lub inne państwa członkowskie. Dlatego pomoc na ratowanie powinna być przyznawana tylko jeden raz. Zgodnie z tą samą zasadą, aby zapobiec niesprawiedliwemu udzielaniu pomocy przedsiębiorstwom, które mogą się utrzymać wyłącznie dzięki wielokrotnie udzielanej pomocy państwa, pomoc w celu ratowania powinna być udzielana tylko jeden raz*”.
46. Punkt 73 wskazuje, że „*jeżeli planowana pomoc w celu ratowania lub w celu restrukturyzacji jest zgłoszona Komisji, państwo członkowskie musi określić, czy zainteresowane przedsiębiorstwo otrzymało już w przeszłości pomoc w celu ratowania lub w celu restrukturyzacji, włącznie z wszelką tego typu pomocą otrzymaną przed datą stosowania niniejszych Wytycznych lub wszelką niezgłoszoną pomocą*.”
47. W niniejszym przypadku Komisja zwraca uwagę na fakt, że władze polskie wskazały, iż spółka C.Hartwig nie otrzymała w przeszłości pomocy w celu jej ratowania lub restrukturyzacji. Komisja stwierdza w szczególności, że C.Hartwig nie należy do większej grupy kapitałowej wraz z C.Hartwig Katowice, dla której zatwierdzono już pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa (decyzję przyjęto w dniu 21 czerwca 2006 r.) i że podobne nazwy tych przedsiębiorstw są spowodowane faktem, że w przeszłości były one oddziałami terenowymi jednego przedsiębiorstwa (C.Hartwig) świadczącego usługi transportowe, które w 1970 r. zostały przekształcone w osobne przedsiębiorstwa państwowe, które następnie zostały skomercjalizowane.
48. Komisja doszła zatem do wniosku, że notyfikowany środek jest zgodny z art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE na podstawie wytycznych.

V. DECYZJA

49. W związku z powyższym Komisja Europejska postanowiła nie wnosić sprzeciwu wobec zastosowania omawianego środka, uznając, że pomoc w celu ratowania przedsiębiorstwa jest zgodna z zasadami wspólnego rynku.

W przypadku gdyby niniejsze pismo zawierało informacje poufne, które nie powinny być przekazywane osobom trzecim, należy poinformować o tym Komisję w terminie piętnastu dni roboczych od daty jego otrzymania. Jeżeli Komisja nie otrzyma w wyznaczonym terminie umotywowanej prośby, wówczas uzna to za wyrażenie zgody na ujawnienie osobom trzecim i publikację pełnej treści niniejszego pisma w autentycznej wersji językowej na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Prośbę należy przesłać listem poleconym lub faksem do:

European Commission,
Directorate-General for Energy and Transport,
Directorate A, Unit A4, DM 28 6/100
B-1049 Brussels
Faks: + 32.2.296.41.04

Proszę przyjąć wyrazy szacunku

W imieniu Komisji
Jacques Barrot
Wiceprzewodniczący Komisji